

מספורי המגיד

"בומרנג"

המעגל השלישי – בעין הסערה

דרמה מדהימה עם מסר חד מאד!

פרק מ"א (פרק צ"ג) "מכת מרדות"

תקציר הפרקים האחרונים בהרחבה ובו יתבארו הרבה נושאים

לפסח שולביץ יש חלום ענק בו הוא הוגה תקופה ארוכה, במאבק שלו לכבוש את "נר תמיד" מידי הפרזידנט מר פיליפ מייזעס הוא מתכנן להקים קונצרט תפילה ענק שימשוך אליו אלפי מתפללים מכל קצווי העיר, הוא לא נותן דעתו לרגע כי הדבר לא ישים, שכן השחקן הראשי החזן דודי סטוויצקי הוא בר אוריין, אברך כולל במלוא מובן המילה שנוסע להתפלל, לא כי הוא רוצה יוקרה או קריירה אלא לשלם חובות.

מתחילה כשבני הזוג ניהלו איתו את המשא ומתן הותנה איתו מפורשות כי התפילות מתנהלות ברוח ישראל סבא, כפי מה שנהוג בכל תפוצות ישראל ללא כל שינוי!

אבל פסח הוא "החתול ששומר על החלב" -דיא קאטץ היט אויפ דיא פוטער. הוא מנסה בכל דרך שהיא בדרכי עורמה לכרסם בהסכם, הוא עושה זאת בהדרגתיות, זה מתחיל במקהלה קטנה שמלווה אותו בכמה קטעי תפילה, אך בהמשך המקהלה גודלת והולכת, עד שהיא כבר נראית אופרה לכל דבר, דודי וצילה נאבקים בעוז נגד השינויים ומציבים תנאים קשים להמשך החוזה, אבל פסח בדרכים שונות ומשונות מנסה שוב ושוב להערים. בפרק האחרון נראה עד להיכן הדברים מגיעים ואת כל התסבוכות שפסח עצמו עובר כשהוא נופל בפח של עצמו.

ובזירה השניה: לדודי יש שונא בנפש עוד מימי הישיבה, שלומי ציער שבגלגולו הקודם נקרא בשם שלום צימר, באחד הזמנים בישיבה הסתכסך אותו שלום עם דודי עד שנעשה לו שונא בנפש, לא נחה

מספורי המגיד

דעתו עד שהוציא עליו שם רע שהוא חולה סופני שכבר הוסיפו לו שם בעת גסיסתו, גם כשבא הרוג ברגליו והוכח שלא מיניה ולא מקצתיה, נקלטו הדברים באוזני הציבור וקרנו של דודי ירדה מטה, הוא לא הצליח להשיג שידוך. רק לאחר כמה שנים אירעה הסייעתא דשמיא ומצא את בת זוגו, אבל לאחר שעבר שנות עקרות רבות, נסע לצורך טיפולים לדרום אפריקה ובשל כך נעשה בעל חוב גדול מאד, לא נותרה בידי דודי הברירה אלא להיעשות חזן בלוס אנג'לס.

אלא שאיתרע מזלו של דודי בדיוק באותו בית כנסת מסתובב השונא הישן שהתחתן עם בת המקום, הוא שינה אמנם את שמו אבל לא את מהותו, כשהגיע דודי למקום נדלקה השנאה מחדש, מאותו רגע לא נח שלומי ולא שקט, כל מאווייו נתונים איך מסלקים את דודי מהמקום, לצורך זה הוא עושה טעות חמורה כשהוא מחפש את עזרת מרטין בנו של הפרזידנט לגלות מעילה של פסח הגבאי כדי לגרום לסילוקו ובכך גם לסלק את דודי שנתמך על ידו, הוא נרתם לשרת סינדיקט (חבורת) פשע שמתעסק בהלבנת הון, הוא נהפך לאחד מראשי המייעצים שלהם איך לחמוק מידי השלטונות שמחפשים אחריהם בנרות, התמורה שמבקש תמורת השירות, המצאת הפרוטוקולים של "נר תמיד" דרכם יוכל להוכיח את דבר המעילה של פסח שולביץ.

העלילה מסתבכת כי טעות גוררת טעות ושלומי מסתבך עם משפחתו עד שזוגתו רוצה לקבל גט, עתה מתנהל הנושא איך מוציאים גט מידי אותו ברנש שהוא חולה במחלה קשה מאד שנקראת אספרגר סוג של אוטיזם הבעיה הקשה האם הוא מוגדר כשוטה או כעיתים חלים עיתים שוטה וזה משליך לגבי הוצאת גט מידו, אם בכלל יהיה הדבר שייך, כפי שלוקה ברונפמן חמיו חושש שהוא מסוגל לשרוף את הבית על עצמו ועל בני ביתו בבחינת "תמות נפשי עם פלישתים".

כשהגיע רגע הסלקציה ובנו של מאיר שמילוביץ נאלץ לעזוב את המקהלה בבושת פנים. עלה רוגזו של האב עד לשמיים.

מספורי המגיד

"פסח זה עוד ילמד לקח שבחייו עוד לא למד, הוא חושב שאיתי הוא יכול לשחק עם טענה מטופשת שלחץ מלמעלה הורה לו שקשה להרחיב את המעגל ותמיד בכלל בצמצומים שזה האחרון יוצא הראשון.

אך טענה זו מטופשת מאד. אם צריכים לצמצם ניתן להוריד מאלו שלא מוצלחים כל כך, נתי שלנו הוא מוכשר במיוחד, הוא כבר היה בכמה וכמה מקהלות וקצר תשואות רבות, הוא בסדר גודל של מייקל קורמן, אם לא יותר ממנו, למה על נתי שלנו ויתר בקלי קלות? ברור שהוא לא חבר אמיתי!"

מאיר פרק את זעמו רק בביתו, הוא אדם של כבוד ולא מסוגל להתפרץ כלפי חוץ, אבל בטי רעייתו לא הסתפקה בפריקת המטענים בבית, היא פורקת את הכל בחוץ וכשהיא מתפרצת היא דומה להר געש שמתזז אשדות של לבה רותחת לכל עבר, היא לא חיכתה רגע והתקשרה אל מרס אורה מרים שולביץ זו שאמורה להולך את כל המהלכים מאחורי הקלעים ונתנה לה את כל אשר בלבה, היא סיימה דבריה באיום מפחיד ביותר.

"אני מזהירה אותך גב' שולביץ, אם בעלך הנכבד לא יחזור בו מידית מההחלטה הנואלת שביצע, הקהילה תבער בבעירת ענק"

אורה זיהתה את גודל הטעות ולא הבינה למה פסח תמיד טובע בביצה בלי שידע מראש איך לא ליפול בה, אמנם דודי וצילה העמידו תנאי להותיר את המקהלה כפי שהייתה בשנה שעברה, אך הם קבעו רק את גודל המקהלה ולא את אלו שיהיו חברים בה.

הלך פסח היה צריך לקחת קרבן אחר איתו יש פחות בעיות, אחד שכבר היה ושמעו אותו והוא "גאנץ מעכעתידיגער" (בינוני), לא סוף העולם יהיה אם יקצצו את אחד מהקודמים, אבל איך העז פסח להתחיל עם מאיר שמילוביץ שהיה עד עתה מתומכיו הגדולים? טעות שלא טועה בה אפילו אדם פשוט ולא גבאי ועו"ד וותיק כדוגמתו.

"פסח עליך לעשות שינוי רציני בהחלטה שלך, הלא תמיד יש לך גם פתח [פסח] שני, אתה מודיע כעת למר שמילוביץ שהייתה טעות לא מובנת, חלילה וחס לא התכוונו לבנו היקר נתי, את הטעות טעה המשנה לגבאי שאינו בסוד העניינים, נתי יהיה במקהלה בלי כל ספק, אם אתה שואל את מי ניקח במקומו? לדעתי כדאי להוציא את בערי ברקוביץ שממש לא השפיץ שבקלמר, כך נצא בצורה הוגנת יותר".

אלא שכדרכו של פסח שתמיד מחליק על בננות כמו חושם אמיתי ולא יודע איך לצאת מהתסבוכת בכבוד, גם עתה אכל את הדגים המקולקלים, לקה ולאחר מיכן גורש מהעיר.

את הכאוס שנוצר עם מאיר שמילוביץ לא הצליח להשקיט בכי הוא זה, משפחת שמילוביץ לא נרגעה בכי הוא זה, עצם המחשבה להוציא את נתי אמרה את הכל, את התירוץ הפתלתל לא קיבלו, הם ידעו שפסח נע ונד כשבשבת בכל רוח מצויה, ברגע שהרימו עליו את הקול מיד נבהל וחיפש קורבן אחר, עתה רכש לעצמו שונא נוסף, את

מספורי המגיד

י'ט ברקוביץ, אמנם הוא אינו גביר ולא בעל כוח להזיז דברים כמאיר שמילוביץ אבל כל שונא נוסף לא טוב.

האווירה בימים הנוראים הייתה עכורה מאד, הקהל הרגיש זאת בעת התפילות משהו לא זרם כדבעי, דודי אמנם התפלל בצורה מעולה מאד, איש לא יכול לבוא בטענות על צורת התפילה שלו, אבל אלי והמקהלה לא היו הפעם במיטבם, וכל מי שעניו בראשו חש זאת, אלי קאהן שחטף על ראשו מפסח חש כל העת את עצמו כנזוף, למרות שידע את האמת כי רוב האשמה נופלת על ראשו, ציפה מפסח ליותר תמיכה.

אך פסח לא היה מסוגל להתרומם כשהוא מרגיש שהעניינים יוצאים מכלל שליטה.

זו הייתה השנה הראשונה שהקהל היה די מאוכזב, נחלקו הדעות בציבור מי אשם בכך, רוב הקהל סבר שהמנצח הוא זה שאכזב, הוא נראה לא במקום כאילו איזה סטז'ר שבקושי התחיל את העבודה מפעם לפעם הוא מתבלבל, ממש לא מתאים לשם מנצח דגול. אבל היו כאלו שטענו שפסח הוא אשם בכך, כי מי שעובד עם המנצח יד ביד זה פסח שולביץ, תמיד טורח הוא להטמיע בדעת הקהל שהכל תחת שליטתו המלאה.

אם כך אז לא רק כשהעניינים בשליטה מלאה הקרדיט שלו, גם כשהעסק לא עובד כראוי עליו לשלם, אחריות זה לטוב ולמוטב, הוא זה שאשם בכשל.

רמזים יצאו ממקום נסתר היה מי שדאג להדליף מאחורי הקלעים שפסח שגה השנה בהרכב המקהלה הוא הזיז נער מוצלח ברגע האחרון ובכך העכיר את האווירה. דבר זה גרם שאיש לא נהנה מכוך הרכש החדש נתי שמילוביץ, דווקא היעדרו של בערי ברקוביץ האפור יחסית הודגש בהבלטה יתירה, איש לא הבין איך מייקל קורמן שבשנה שעברה זהר כ'מטאור על' לא התבלט השנה במיוחד.

כך טבעו של עולם, כשהם מרוצים הם מביעים את זה בכל פה, אבל כשהם לא מרוצים הם מראים זאת בצעידה לאחור.

מחיאות הכפיים היו מנוריות יחסית, כאילו כבר הקהל התרגל להופעה ואין שום חידוש, אפילו שדודי הביא מנגינות מדהימות, אחת מהן הייתה יצירה מיוחדת שיצר תוך כדי השראה שהייתה לו בעת שנולדה לו בתו פניני, היא הייתה הקצפת בדובדבן אבל גם לכך הסתגלו, כביכול הוא מתפלל לפני העמוד שלוש תפילות ביום.

הקהל רצה ריגוש מיוחד יותר, סף הריגושים שלהם כה גבוה שכדי לרגש אותם יותר צריכה להיות איזו פצצת דינמו ואת זה הם לא קיבלו.

הם שמעו את הלהקה שניסתה את מיטב יכולותיה להשתלב עם החזן אבל כאן קרה פנצ'ר בגלגלים, המנצח אלי קאהן לא הדרך אותם די, כפי שהיה בעבר, הנערים לא הפנימו את כל הפיציווקעס (החלקיקים) ולא הייתה להם רהיטות מושלמת. כך החלו החריקות, אפילו שלא בלטו בגסות, ברגע שלא הייתה הרמוניה מושלמת הם אכזבו,

מספורי המגיד

הקהל חש את המצב העקום, בפניו עמדה מקהלה יפה בלי מנצח, דומה היא לגוף בלא ראש.

כך אירע לא אחת, אחד נכנס בתוך משנהו, אחד מחברי הלהקה היה בקול גבוה שלא במקום הנכון ומשנהו דווקא בקול נמוך מדי עד שכמעט לא נשמע.

דודי עצמו היה נבוכ תוך כדי החזנות מכל הסיטואציה (מצב) כביכול באים לעזור לו אבל מניחים לו רגליים "זר הפרחים" שהונח לראשו הפך כביכול ל"זר קוצים" אמנם לא היה מדובר במהפך רציני, ברוב הזמן המקהלה תפקדה כהוגן, אבל די היה בכמה חריקות לקלקל את כל האוירה.

פסח למרות שאינו מבין הכי גדול במוסיקה, אף הוא קלט את האוירה מסביב, הוא חש שהקהל אינו יוצא מהכלים, ראשו מיהר לחשוב את התוצאות הבאות.

במצב הזה אם המקהלה תקוצץ כדי מחצית אבוי לו, אם כשעוד לא הורגש שינוי, בערי לא תרם כל כך ליכולת המקהלה, נתי שמילוביץ עלה עליו בעשרות מונים ובכל זאת לא הצליח להביא את ההצלחה, יחד עם מייקל הכוכב של שנה שעברה עדיין לא היה בכך די, משהו קרה שהעסק לא מתרומם כפי שהיה אמור להיות.

הוא לא הבין שמנצח טוב למקהלה זה הדבר הקריטי ביותר, כשמנצח עובד בד בבד עם הקנטור והם מתואמים ביניהם עד לשבריר השניה, הכל נוסע חלק על כביש מהיר בלי שום תקלה, או אז המקהלה מפיקה את המיטב, אבל כשהמנצח מוטרד ואין לו מצב רוח מרומם, הוא שוגה פה ושם ואת הבעיות שהוא יוצר אין מי שיפתור בעדו.

פסח עתה טרוד במצב שייוצר בשנה הבאה כשיוכרח בשל הלחץ האיום של דודי וצילה לקצץ את המקהלה כדי מחצית, התוצאה ברורה, לא רק שלא עולים אלא יורדים, איך הוא ירגש את הקהל ויביא אותם להשקיע בכרטיסים יקרים מאד?

הכעס החל לחלחל בתוך לבו, הוא כעס על כל העולם, אין ספק שאלי ודודי אשמים בכל המצב, את הבעיה עם אלי הוא יכול לסדר, יש עוד מנצח מעולה ביותר, בקנה שלו נמצא ד"ר עברי בריקמן משיקגו, הוא מנצח בתזמורות פילהרמוניות ברחבי ארה"ב. הוא יקרן גדול, אין ספק שייקח מחיר כפול ומכופל ממה שלקח אלי, אבל הוא דמות מיוחדת במינה, יש לו מוניטין רב ובהתאם לכך יוכל לתבוע את המחיר החדש.

אבל בתוך לבו מקנן חשש כבד, האם דודי לא מאכזב? אולי צריכים להתחיל לחפש קנטור יותר ליברלי שלא מציב כל כך הרבה מכשולים?

אבל לפני שהוא מבצע שינויים עליו להתייעץ עם יועצת העל מרס אורה מרים, היא הקונטרול שלו שלא לעשות טעויות, הוא ראה שתמיד הצליחה לקלוע אל המטרה, אם היא תסכים איתו היא גם תמצא את הדרך איך לעלות שוב בסולם ההצלחה.

מספורי המגיד

לאחר סיום התפילה ישב עם אשתו לדון לגבי העתיד הוא שפך בפניה את לבו ואת המסקנות שלו בהתאם.

אורה לעומתו ניתחה את המצב בצורה שונה לחלוטין, קודם כל הסירה את האשמה מעל ראשי אלי ודודי הבעיות שנוצרו לא הם האחראים לזה אלא הוא הצדיק הטריגר שמניע את כל הבעיות.

"איך רצית שאלו יעבוד כיאות כשלקחת את כל מצב רוחו, השפלת אותו ודיכאת אותו, נטלת ממנו את כל המעוף ורצית שיעבוד כמו שהיה תמיד?! עליך להבין שאלו הוא גם יצור אנוש, הוא לא יכול לעבוד כראוי כשאתה מטיל עליו את כל האשמה לכשל שאירע, אפילו אם אכן שגה מאד, אבל עליך לדעת להפריד בין הכעסים שלך לבין העבודה שלו, על אלי להיות משוחרר לחלוטין מכל לחץ רק כך יוכל לעבוד.

אם למשל תעבוד בשיטה שלך עם ד"ר בריקמן, האם אתה חושב שהוא ינפיק עבודה את המיטב? טעות בידיך, עליך לדעת לשחרר, לתת למנצח את מלוא הגיבוי, זה השטח שלו ואסור לך להיות מעורב בזה אפילו במילימטר אחד. זה הכלל הראשון שעליך להפנים.

שנית עליך להפסיק לחתור תחת דודי, אתה כועס עליו ועל צילה מאד, אתה חושב שתוכל למצוא לו מחליף הוגן? אתה טועה בזה טעות חמורה, אין לדודי תחליף, את מי שרק לא תביא, הוא לא ימלא את מקומו, תראה שתקבל את אותם פידבקים שליליים שקיבלת לפני שהגיע, אתה תהרוס במו ידיך בשביל רגע אחד של כישלון את הכל".

"אז מה עלינו לעשות? להיכנע לגחמות של דודי וצילה ולהקטין את המקהלה עד כדי מחצית... זה יבלוט כל כך עד שהקהל פשוט יצביע ברגליו!"

"אתה חייב לדעת ללכת על סיכון, יתכן שעם הבן של דודי תהיה הצלחה מרבית, הלא אתה בעצמך שמעת מכן דודך שאלו הוא קופי של האבא, לדעתי יחד עם מייקל הכוכב שלנו תהיה הצלחה מדהימה ביותר, עליך כעת לעבוד על בניית מערכת יחסים טובה יותר עם אלי, הוא ישכח את הכעסים שהיו לו ויעבוד עם חשק רב יותר, אני מאמינה שבשנה הבאה תהיה הצלחה גדולה יותר, הקהל לא יברח כפי שאתה חוזה שחורות".

"האם אני יכול לישון רגוע בלילות" שואל פסח הפוסח על שלושה סעיפים.

"אם לא תעשה שוב טעויות, אז התשובה כן. אבל שוב תפסיק לעשות החלטות חפוזות כדרךך, אלא להיוועץ תמיד באשתך החכמה" סגרה את המוטו המנצח.

אבל אם פסח חשב שבזה גמר את מסכת ההדרכה מהרבנית שלו טעה, אורה החליטה שהיא נוטלת את המושכות לידיה, היא חייבת ללמד אותו כיצד ינהג בעת שיפרד מדודי.

"כשדודי מגיע אליך להיפרד ולקבל את המשכורת עליך לתת לו חיוך רחב, לפרגן לו מילים חמות ביותר על התפילה שלו, לא לרמוז לו רמז קל על התקלות שהיו, פשוט להתעלם, ולתת לו את הצ'ק עם מילים חמות ביותר, בנוסף תביא לו במעטפה 800 דולר

מספורי המגיד

זה יראה שהיית מרוצה ממנו מאד, כי לא רק שלא הורדת לו את המשכורת אלא נתת לו עוד תוספת, כך תצא מורוח לחלוטין.

אותה התנהגות תהיה בעת שתיפרד מאלו, מחמאות ללא גבול, לא להזכיר לו במילה אחת את הטעות שעשה, כבר אמרת פעם אחת ודי היה לך בזה, הוא יזהר בעתיד, בפרט שהוא ראה היטב את החריקות, עצם זה שלא הגבת על כך במילה אחת תקנה לך את האמון מחדש, הוא כבר יטרח להעמיד את המקהלה בצורה יסודית, אל תתחיל לחשוב איזו מקהלה תהיה בעתיד, עוד תופתע מההצלחה, כי לפעמים המעט עושה יותר טוב מהרבה. אם תנהג תתחיל להבין מהי "אסרטיביות" אמיתית. כך תלמד לשלוט על עצמך וממילא תוכל גם לשלוט על זולתך.

פסח שמע את כל ההוראות ולמרות שבלבו פנימה חש כמו ילד קטן שמלמדים אותו איך להתנהג, הכריח את עצמו לציית, הוא תרגל יחד עם אורה פעם אחר פעם, כשהיא מציגה את דודי ואת אלי, היא חייבה אותו פעם אחר פעם לחזור על המילים ובדקה את התנועות רק כשנחה דעתה הורידה פרופיל.

פסח למד לעשות תנועות שלא היה רגיל אליהן הוא השתדל לא להיות מזויף אבל למי שהייתה עין חדה ראה שהוא מזויף, דודי הרגיש היטב שהכל זה תרגיל, הוא הבין מידיית שהוא מתורגל על ידי אחרים, אבל החליט לא לעשות מזה עניין,

הוא קצת מאס במקום, אם היה לו מקום אחר היה עוזב בשמחה, אבל את האמת ידע שאי אפשר עדיין לעזוב לפני סיום התשלומים, עליו לאזור עוד קצת סבלנות, אם הם לא יעשו לו סיפורים נוספים יסחוב שלוש ואולי ארבע שנים ואחרי כן יחפש מקום אחר.

לעומתו אלי קאהן שמח על הרוח הגבית שקיבל שוב מפסח, הוא אמנם נעלב מהר אבל גם מתפייס מהר, לפיכך החליט להעביר קו על מה שהיה ולשנה הבאה יעשה כל מאמץ להדריך את המקהלה בכל הרכב שיהיה.

קריינדי תמהה על השקט העמוק ששורר מצדו של אביה, היה סיכום ברור שהוא הולך להתייעץ עם אדם גדול בקשר לשאלות הקשות שהציבה, אבל אביה יודע לדבר הרבה אך בעשייה הוא חלש מאד, הוא פשוט ממלא את פיו מים ולא עושה כלום.

קריינדי כבר אין לה את הכוחות להמתין, מיום ליום היא חשה איך כוחותיה אוזלים מגופה, שלומי אינו חושב לרגע שעליו לחזור לתלם, החוצפה שלו גודלת מיום ליום, לאחרונה הגיע לשיא, הוא ניגש למקרר ורוקן חלק גדול מתכולתו הוא מילא כמה תיקים עם שלל רציני, הוא פשוט הכין לעצמו ארוחות ספייר שיהיו לו כל אימת שהוא מבצע גיחה לחוץ, הוא לקח את החלקים הטובים ביותר שיש בלי לעשות חשבון, אם פעם עוד ניסה להסתיר את מעשיו מעיניה כי בוש היה במעשיו והשתדל להצניע עד כמה שניתן.

מספורי המגיד

אך לאחרונה גברה עזותו כנמר ואולי אף יותר, הוא חושב שזה הדבר הכי נכון, כאלו כך היה מסוכם ביניהם משעת כניסתם לחופה.

אבל לא זה היה הקש ששבר את גב הגמל, מה שגרם לקריסה התרחש לפני פורים, שימי התחפש לרב חשוב כשבידו מגילה אמנותית שנראתה כמעט אמיתית, קריינדי השיגה זאת במחיר גבוה מאד, כדי לשמח את לב בכורה המתוק שיחשוב שיש לו כביכול מגילה אמיתית.

שימי חש את עצמו כמבוגר למרות היותו רק בן 6 שנים, הוא רצה להראות את חשיבותו לחבריו הטובים וביקש מאביו ללכת עמו לבית הכנסת "בית אברהם" ששכן סמוך לבית, בבית כנסת זה התפללו חלק נכבד מחבריו, הוא רצה להיות בבית הכנסת ולהראות לחבריו כי גם הוא מחופש במשהו יוקרתי מאד, אבל כל חבריו באים עם אביהם לבית הכנסת, ומה איתו? לרוב תוגתו אביו מעלים את עצמו לחלוטין.

סבו הולך ל"נר תמיד" שם מקום תפילתו, אבל שימי לא רוצה ללכת לבית הכנסת שאין בו אף אחד מחבריו מהחיידר, השמחה צריכה להיות בצוותא עם חבריו, הוא החליט לגשת לאביו ולבקש ממנו שיבוא עמו הפעם לבית הכנסת כדי שיראה שווה לכל חבריו.

אבל שלומי אטום לחלוטין, הוא שומע את תחנוני שימי ולא מגיב אליהם כלום. כעת הוא אמור לצאת למשרדו יש לו פגישה חשובה ביותר עם ראש הדסק, הפגישה חיונית שלא ניתנת לדיחוי, אין לו בעיה עם קריאת המגילה, יש לו מגילה כשרה למהדרין, הוא יודע לקרוא בה היטב, הוא הקהל והבעל קורא, אין לו צורך בעשרה בקריאה בזמנה אין צורך בעשרה, בלאו הכי הוא לא מחשיב את מתפללי נר תמיד כקהל ראוי לשמו.

אמנם הוא יכול ללכת ל"בית אברהם" אבל הוא יאחר את הפגישה החשובה, בפגישה זו הוא צריך להביא לראש הדסק את התוכנית האחרונה שערך ולבקש תמורת זאת שיתנו לו את הפרוטוקולים של גזברות "נר תמיד" הוא מחכה לכך זמן רב מדי, משאת נפשו נדחית כל פעם מסיבה זו או אחרת, הפעם לא עוד! הוא מתכונן לעשות התניה ברורה ומוחלטת, **זה תמורת זה.**

בדיוק לפני צאתו לפגישה מגיע אליו הדז'וליק (שובב) שלו עם תביעה חצופה בקולי קולות.

"אבא אתה חייב ללכת איתי, אי אפשר יותר, אני חייב שתהיה איתי בבית הכנסת בעת קריאת המגילה".

לשלומי אין זמן להסביר לשימי שלא תמיד הוא יכול להיענות למבוקשו, אפילו שבעיניו היא בקשה חשובה ביותר, אבל לאבא יש סדרי עדיפויות אחרים ועליו להבין אותם.

שלומי ידע שאם יתחיל להתווכח ולהסביר לשימי זה ישרוף לו זמן, אמיל הנהג מחכה לו במרחק ארבעה רחובות, כברת דרך רצינית, אם יתעכב בהסבר ישרוף זמן יקר ביותר, לפיכך בחר להתעלם ולהמשיך במה שעליו לעשות.

מספורי המגיד

אלא שהוא לא הכיר את נפש בנו, שלא פחות עקשן ממנו, שימי נצמד אליו ומשך בבגדיו בחזקה עד שכמעט נקרעו.

"אבא אתה לא הולך לשום מקום, רק לבית אברהם, אני חייב אותך ולא אוותר על זה בשום פנים ואופן" צרח תוך שהוא רוקע ברגליו בכעס עצום.

שלומי ניפגש לראשונה בכוח עוצמתי שלא הורגל אליו, תמיד כולם נמושות מולו, הוא עושה ככל מאווי נפשו, לראשונה ניפגש בכוח ששווה כמעט ללוקה חמיו, מי יודע אם שימי שלו לא ירש את תכונות האופי של סבו לוקה, אוי ואבוי, תכונות מושחתות אסור שיהיו לשימי, הוא עלול להיות אדם רע לב ומתנשא על הבריות דוגמת הסבא.

צריכים לחנך אותו שלא כל דבר מגיע לו, עליו לדעת שאבא הוא הסמכות הבלעדית בבית ולא הילד. הלך עליו לנהוג כפי הכתוב בפסוק "חושך שבטו שונא בנו". ילמד הילד לקח ויפנים שלא כל דבר שרוצה יקבל.

שלומי הוריד את רצועת מכנסיו, הוא קיפל אותה לשניים והצליף על גבו של שימי אחת למעלה ושתיים למטה כמעט כמלקות. הוא לא הפליג בל"ט כי לבו רחום וחנון רק כעין מכת מרדות ואפשר לצאת בזה בדוחק חובלת חינוך, ילמד הנער וישכיל דעת שלא כל מה שיבקש יקבל.

שימי הוטח מעוצמת ההצלפה אל הקיר שכנגד, הוא לא בכה כי פשוט נותר אין אונים כמעט חסר הכרה, ברגעים אלו נעלם שלומי מהבית, את כל זה לא שמעה קריינדי שהייתה במטבח עסוקה בהכנת סעודת הפורים.

לפתע היא שומעת צרחות מחרישות אוזניים בדציבלים גבוהים ביותר. היא מזהה את קולו של שימי בכורה האהוב צורח צרחות של כאב איום. היא חשה לסלון ומוצאת את שימי שוכב על הרצפה כשהוא מתבוסס בקיא, כל בגדיו מלוכלכים ופניו אדומות מרוב בכי.

"שימי מה קרה לך?" זועקת היא מרוב בהלה.

אבל שימי לא עונה לה, הוא רק בוכה וצורח כמו עגל שמובל לשחיטה. המגילה מונחת ליד כשהיא לא מעט מלוכלכת מהריר שזרם כמו אשד מפיו.

"שימי תאמר לי מה קרה לך" בוכה היא בהיסטוריה, מפוחדת לחלוטין מהפוזזה של שימי.

היא לא מרפה בהפצרות, אבל שימי עסוק בבכיו, רק אחרי שעתיים נרגע, את התפילה הפסיד ואת כל שמחת החג איבד, הוא חש שכל עולמו חרב עליו, קריינדי לא הייתה מסוגלת לנחם אותו. רק לאחר שידולים רבים הסכים להתרחץ וללבוש בגדים אחרים, אבל הוא לא היה מסוגל לדבר איתה ולספר מה אירע. אבל קריינדי קלטה בלי דיבורים את כל הסיטואציה.

מספורי המגיד

בעת שרחצה אותו ראתה את אותות ההצלפות על גבו, היו אלו מכות אכזריות ביותר שהתאימו לקלגסי הנאצים שהתעללו ביהודים בשנות הזעם, מכות כאלו לא האמינה שמסוגל אי מי לתת לילד רך בשנים, אבל לא היה לה ספק מי עשה אותם.

באותו רגע גמלה בלבה שחייבים להרחיק את הפגע הרע הזה מהבית לצמיתות. הכעס התגבר לאחר ששמעה דיווח מפורט משימי שנרגע וסיפר לה את כל הדו שיח שהיה לו עם האבא ואת התגובה החמורה שהעניק בלב רחב במקום מענה.

עד עתה נצרה את כל הסיפור הזה בלבה, היא התביישה לספר זאת לאיש, אבל כשראתה שאביה מתעלם מהבקשות החוזרות ונשנות לעשות סוף פסוק ליסוריה, צרחה עליו: אתה רוצה שיום אחד הוא ירצח אותי ואת כל הילדים?! הוא נאצי במלוא מובן המילה, הוא מסוגל להכות בשוט ילד קטן בשל בקשה כה פעוטה שילך עמו לבית הכנסת רק פעם אחת לקריאת המגילה, האם גם על כך עלי לשתוק ולקבל את הגזירה בשתיקה מוחלטת?!

לוקה היה המום, הוא לא סיפר לה כי באמת פנה אל רב חשוב בשם רבי דוד הכהן פוירשטיין רב חסידי מניו יורק שהיה קרוב משפחתם, אך הלה נרתע להכניס את ידו העדינות בתוך ביצה קשה, איך הוא יכול לחרוץ גורלות? הרי כל מילה שלו יכולה לקבוע את כל עתיד הבית.

לאחר הפצרות חוזרות ונשנות אמר לו בזה"ל "כנכדו של אהרן הכהן שהיה משכין שלום אוהב שלום ורודף שלום קשה לי לבצע את הבקשה שלך להיות מעורב בפרשיה כל כך קשה, אבל אם המצב יחריף אפנה אני בעצמי אל אחד מגדולי המגשרים שמתמצא בעומק עניינים כאלו חלק מעבודתו גם לפרק את הבית כשניסיונות הגישור עולים בתוהו, אבל... אעשה זאת, רק אם תספר לי שהמצב בלתי נסבל ולא שייך שוב להבליג.

"אינני מבין? האם המצב עד עתה אינו זועק עד לשמים?" מזדעזע לוקה על הצדקנות היתירה של קרוב משפחתו.

"אתה צודק, אבל אני לא מסוגל להתעסק בעניינים כאלו, אם תרצה אתן לך את הטלפון של אותו מומחה ובמקום שיהיה כאן טלפון שבור, תפנה אליו ישירות".

"אכן כך אעשה" אמר לוקה לקרוב משפחתו.

"קח את הטלפון של רבי יוסף הכהן דוואק אמנם אף הוא כהן מיוחס, אבל אין לו את הרגישות שלי, הוא מתעסק בנושאי שלום בית זה חצי יובל, יש לו מוניטין "אתמחי גברא ואתמחי קמיע" ספר לו כל מה שהולך בבית בתך ותבקש ממנו עצה ותבונה".

אלא שמתברר שאותו יהודי תפוס יומם ולילה, אין מציאות להשאיר מענה, הוא לא עונה למשיבונים מכל סוג, רק שיחה אישית, פרינציפ של אדם שעובד על פיו, שנות דור, לך תשנה אותו היום.

